

خبر

پیشرفت در مذاکرات صلح روسیه و اوکراین

● سومین هفته حمله روسیه به اوکراین با صدای انفجارهایی آغاز شد که «کی‌یف» پایتخت اوکراین را به لرزه درآورد. از طرف دیگر، ناوهای جنگی روسیه، بندر اودسا را با موشک هدف گرفتند و این در حالی است که شهروندان پایتخت پس از حمله‌های هوایی سنگین روسیه که به کشته‌شدن ده‌ها نفر منجر شد، در وضعیت منع رفت‌وآمد به سر می‌برند. حملات روسیه به مناطق مختلف در اوکراین در حالی ادامه دارد که به گفته مقام‌های اوکراینی تعداد تلفات روسیه در این حمله به نزدیک ۱۴ هزار نفر رسیده و با توجه به ناکامی مسکو در دستیابی به اهداف خود در اوکراین، احتمال توافق برای آتش‌بس جدی‌تر از روزهای گذشته مطرح شده است.

«دیمتری پِسکوف»، سخنگوی کرملین، روز گذشته گفت تبدیل‌شدن اوکراین به یک کشور بی‌طرف با وضعیتی قابل مقایسه با اتریش و سوئد در مذاکرات با کی‌یف مورد بحث قرار گرفته است و یک «سازش» در این زمینه وجود دارد. پِسکوف گفت: «این گزینه‌ای است که اکنون در حال بحث است و می‌توان آن را به‌عنوان یک سازش در نظر گرفت.» ولادیمیر مدینسکی، مذاکره‌کننده ارشد روسیه در مذاکرات با اوکراین هم گفت مدل‌های اتریشی و سوئدی به این معناست که اوکراین می‌تواند ارتش خود را حفظ کند، اما اجازه میزبانی پایگاه‌ها یا نیروهای خارجی را نخواهد داشت. سرگنی لاوروف، وزیر خارجه روسیه، پیش از این گفته بود برخی از بخش‌های توافق صلح احتمالی با اوکراین نهایی شده است. لاوروف گفت: «وضعیت بی‌طرف اکنون به‌طور جدی و البته با تضمین‌های امنیتی مورد بحث قرار می‌گیرد.» در این حال، ولودیمیر زلسکی، رئیس‌جمهوری اوکراین، دیروز اذعان کرد اوکراین به عضویت ناټو درنخواهد آمد و این به‌عنوان امتیاز درخور توجهی برای روسیه تلقی خواهد شد. او پیش‌تر گفته بود مذاکرات صلح که روز سه‌شنبه از سر گرفته شد، با توجه به واقع‌بینانه‌ترشدن درخواست‌های روسیه می‌تواند ثمربخش باشد. او تأکید کرد برای تصمیم‌گیری در منافع اوکراین را تأمین کند، زمان لازم است. زلسکی درعین‌حال هشدار داد که جنگ با شرمندگی و فقر برای روسیه خاتمه می‌یابد. در این حال سنای آمریکا به اتفاق آرا قطع‌نامه‌ای را تصویب کرد که ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه را جنبایتکار جنگی می‌داند و اقدامات او را در اوکراین محکوم می‌کند.

حامد خانجانی*

ساخت‌وسازه‌های شهری به لحاظ مسائل اقتصادی همچون نرخ مجوزهای قانونی، قیمت مصالح ساختمانی، هزینه تمام‌شده ساخت و میزان سودآوری

سازنومب‌ک

کودک اتیسم آسایشگاه کهریزک استان البرز

بهار هم که نباشد؛ من به مهربانی تو از شکوفه لبریزم...

بیش از ۳ هزار سالمند، معلول، بیمار ام.اس، کودک معلول ذهنی و کودک اختلال اتیسم، در دو آسایشگاه کهریزک تهران و البرز زندگی می‌کنند.

موسسه خیریه کهریزک

مسکرتذکرهبلندی دروسمان

آموزش معلولین و سالمندان

غیردولتی، مردمی،تفریحی، مردمی

کمک‌های مردمی: ۰۲۱-۴۲۱۱۴۰۰۰ | kahrizakcharity | روابط عمومی: ۸۸۳۱۰۶۸۸

جهان • جامعه

ترکیه و اسرائیل، دشمنان دیروز، دوستان امروز

منافع متقابل مبنای احیای رابطه آنکارا – تل‌آویو

را منتشر کردند. در بیانیه آنها آمده است: «ما ارانه ناهنجاری‌ها به‌عنوان عادی‌سازی را رد می‌کنیم. آنتهایی که بر بیت‌المقدس و غزه بمب می‌اندازند، قبله اول ما مسجدالاقصی را با چکمه‌های کثیف خود زیر پا می‌گیرند و مظلومان جم از کودکان، زنان و سالمندان را قتل عام می‌کنند، در کشور ما جایی نخواهند داشت.» یکی از اعضای این حزب خطاب به دولت گفت: «چه تغییری ایجاد شده که چنین دعوتی صورت گرفته است؟ هر‌تزوگ چه تفاوتی با قاتلی به نام بنیامین نتانیاو دارد؟ آیا آزار و اذیت بردارن مسلمان ما در فلسطین به پایان رسیده است؟ آیا محاصره غزه لغو شده است؟ امکان «عادی‌سازی» برای اسرائیل وجود نداشته و برای ترکیه نیز این مسلفستینی‌ها» محسوب می‌شود. سرزمین ترکیه سرزمین رهایی از اشغال، استثمار و سلطه است. نه این سرزمین‌های مقدس و نه سینه‌های این ملت هیچ تهاجم و مهاجمی را نمی‌پذیرد! تا زمانی که رئیس‌جمهوری ترکیه متوجه نشود که بر کدام سرزمین‌ها حکومت می‌کند، ما سکوت نخواهیم کرد.» علی باباجان، رهبر حزب «دوا» در سخنانی میزبانی اردوغان از اسحاق هرتزوگ را «ناسازگاری» ارزیابی کرده و گفت: «از سال ۲۰۰۹ که اردوغان با گفتن «شما کشتن را خیلی خوب بلدید» به شیومن پرز،

شرایط اسفبار کارگران در کارگاه‌های ساختمانی

همواره مورد توجه مسئولان، رسانه‌ها و مردم است. کیفیت فنی و اجرایی ساختمان، همچون استفاده از کالاهای و مصالح استاندارد و فناوری‌های نوین هم موضوعی است که مورد توجه بخش متخصص صنعت ساختمان است و در رسانه‌ها یا نشست‌های تخصصی و همایش‌ها پیگیری می‌شود. مهندسان شاغل در ساخت‌وساز شامل طراحان، سازندگان، ناظران و شرکت‌های ارائه‌دهنده خدمات مهندسی برخورداری از سازمان، انجمن و تشکّل به صورت مداوم در پی استیفای حقوق خود متناسب با مسئولیت و شرایط کارگاهی هستند. اما ساخت‌وسازها از جنبه‌های دیگر یعنی نحوه اشتغال کارگران در کارگاه‌ها و حقوق آنها کمتر مورد توجه و پیگیری خاص و عام است؛ چراکه کارگران ساختمانی نه پول چندان دارند، نه جایگاه اجتماعی قابل توجهی، نه انجمن و تشکّل صنفی فراگیری و نه تریبونی برای بیان خواسته‌ها و طرح مسائل شغلی. قشری که به نظر می‌رسد هم به لحاظ تعداد نفرات ششگل و هم به لحاظ حجم و نوع کارشان در احداث ساختمان‌ها بیشترین سهم را در میان افراد مرتبط با این صنعت دارند، ولی به لحاظ ارتفاع و بهره‌مندی از شرایط کاری و مزایای مالی کمترین بهره را می‌برند. حال چه این افراد ایرانی باشند یا اتباع خارجی، به لحاظ حقوق انسانی تفاوتی ندارد. قابل محاسبه است که در یک کارگاه معمول شهری با هفت طبقه بنا در دوران ساخت حدود سه هزار نفر روزکارگر ساختمانی مشغول به کار است. ایمنی، بهداشت، سلامتی، دستمزد و شان و منزلت کارگران در کارگاه‌های ساختمانی شرایط مناسبی ندارد و شرایط‌شان بیشتر شبیه به استثمار و به نوعی یادآور دوران بردگی است. لازم نیست تا در جایگاه کارفرما یا مهندسان مجری و ناظر در محیط‌های کاری به صورت مداوم با این قشر از جامعه در ارتباط باشید، مراجعه یکباره و صرف ساعتی وقت در کنار آنها اطلاعات زیادی به شما می‌دهد.

۱- کارگران ساختمانی در محیط‌های محدود کارگاه‌های ساختمانی اکثرا فاقد اتاق مناسبی جهت استقرار، صرف غذا و استراحت هستند. سرویس‌های بهداشتی اکثر کارگاه‌های ساختمانی فاقد الزامات بهداشتی همچون پوشش سطوح قابل شست‌وشوی کاشی و سرامیک است و پس از مدتی استفاده و در همان روزهای ابتدایی شروع کار به محل و منبع آلودگی تبدیل می‌شود. اکثر کارگاه‌های ساختمانی فاقد محل مشخصی برای استحمام کارگران هستند. این در صورتی است که نوع کار ساختمانی در مواجهه با گردوخاک و فعالیت بدنی بالا و تعرق زیاد نیاز به استحمام روزانه دارد. آبدارخانه و آشپزخانه کارگاه در همان اتاق کوچک و بعضا بدون نور و تهویه استراحت قرار دارد. رفت‌وآمد مکرر به داخل اتاق‌ها یا لباس‌های کار در صورتی که محل طبخ و صرف غذای کارگران هم در همان اتاق است، اتاق کارگران را به لحاظ بهداشتی در وضعیت نامناسبی قرار می‌دهد. این در حالتی است که از سال ۱۳۳۸ آیین‌نامه حفاظت و بهداشت عمومی در کارگاه‌ها در کشور تدوین و الزام شده است!

۲- ایمنی کارگاه‌های ساختمانی طبق مفاد آیین‌نامه‌های حفاظت فنی و مقررات ملی دارای شرایط و لوازمی است که باید توسط کارفرما تأمین شود. برخورداری شاغلان در کارگاه از تجهیزات ایمنی ازجمله کلاه، کفش، دستکش و کمربند ایمنی، ایجاد و نصب سازه‌های حفاظتی از جمله نرده، پاکور، سروش و…، استفاده از وسایل دسترسی همچون نردبان و داربست به صورت ایمن و استفاده از ابزار و ماشین‌آلات فنی همچون دستگاه‌های جوش و برش و انواع بالا‌برها به شیوه‌ای ایمن.
اما در تعداد اندکی از کارگاه‌های ساختمانی حتی در مرکز کشور و شهرهای بزرگ و مهم (شهرستان‌ها و شهرهای کوچک که بماند) الزامات ایمنی به شکل مناسبی رعایت می‌شود. نگاهی به آمار حوادث کار نشان می‌دهد در این زمینه در دنیا رکورددار محسوب می‌شویم. سالانه حدود ۱۳ هزار حادثه ناشی از کار در ایران رخ می‌دهد که ۷۰۰ تا ۸۰۰ مورد آن به فوت منجر می‌شود. در این میان صنعت ساختمان با

رئیس‌جمهوری سابق اسرائیل، نشست داووس را ترک کرد. تا به امروز چه چیزی تغییر کرده است؟ ترکیه یک سیاست خارجی ندارد و سیاست‌هایی که بر اساس روابط شخصی اردوغان تعریف می‌شود، به اعتبار ترکیه صدمه می‌زند. داوداوغلو، رئیس حزب «آینده» نیز مدعی شد اردوغان با خواهش و تمنا، رئیس‌جمهوری اسرائیل را به ترکیه آورده است. دوغو برینچک، رهبر حزب «وطن» نیز اعتقاد دارد اردوغان باید در دیدار با همتای خود یک‌سری شرایط برای عادی‌سازی روابط با اسرائیل مطرح کند و بگوید باید از تشکیل اسرائیل دوم تحت عنوان کردستان دست بردارد. تا زمانی که از پک‌ک و گروه فتح‌الله گولن حمایت می‌کنید، نمی‌توانیم روابط دوستانه با شما داشته باشیم. اسرائیل همواره در شرق مدیترانه روابط برقرار می‌کند. اسرائیل با آمریکا و یونان نیز زرمایش برقرار کرد. اسرائیل باید از این اقدامات دست بردارد. تا زمانی که سلاح‌های آنها به سمت کشور ما نشانه گرفته شده است، نمی‌توانیم روابط حسنه‌ای میان ترکیه و اسرائیل برقرار کنیم.

یکی از دلایل این سفر و ترمیم روابط آنکارا و تل‌آویو، زمینه‌سازی انتقال گاز اسرائیل به ترکیه با یک خط لوله از شرق مدیترانه است. پروژه انتقال گاز اسرائیل به ترکیه برای استفاده در داخل کشور و صدور به اروپا حداقل از هشت سال پیش مطرح بوده و تغییر نکرده است. با ارزیابی حوادث اخیر در اوکراین و نیاز به دسترسی فوری به گاز طبیعی، در کنار تلاش‌های ترکیه برای نزدیک‌شدن به اسرائیل و سایر بازیگران خاورمیانه در دوره اخیر، موانع سیاسی سابق قابل حل هستند. اردوغان در جریان گفت‌وگو با هرتزوگ درخواست پیشبرد پروژه خط لوله گاز مدیترانه را که هدف آن انتقال گاز به اروپا از طریق ترکیه است، مطرح کرد. او با بیان اینکه «ما می‌توانیم درباره انتقال گاز اسرائیل به اروپا گفت‌وگو کنیم»، باب مذاکرات را باز کرد. اروپا که با مشکل وابستگی به منابع انرژی روسیه مواجه است، دیدار اردوغان با هرتزوگ را با علاقه و از نزدیک دنبال می‌کند. این اتحادیه که درخصوص اشتراک و انتقال ذخایر هیدروکربنی در مدیترانه شرقی در مقابل ترکیه قرار داشت، وقتی با تهدیدات نفت و گاز روسیه دچار مشکل شد، مجدداً به ترکیه امید بسته است.

نگاه

جامعه جهانی و چالش به‌رسمیت شناختن حکومت طالبان

عبدالرضا فرجی‌راد، استاد ژئوپلیتیک و کارشناس مسائل بین‌الملل؛ مسئله طالبان و گرفتاری‌ای که مردم افغانستان با آن مواجه شده‌اند، مسئله‌ای بسیار پیچیده است. در واقع افغان‌ها را بعد از جابه‌جایی قدرت در این کشور باید به دو دسته تقسیم کرد؛ یک دسته که توانستند با خارج‌شدن از کشور از ترس و نگرانی رهایی پیدا کنند که اکثرشان هم منتسب به دولتی‌ها بودند که اگر در افغانستان می‌ماندند، جان‌شان به خطر می‌افتاد. یک دسته هم اکثریت مردم بودند که به دلیل فقدان امکانات در خانه‌های خود ماندند و نتوانستند فرار کنند. مسئله دیگر این است که جامعه جهانی در این مانده است که در قبال شرایط افغانستان و مردم این کشور چه رویکردی را اتخاذ کند. از یک سو طالبان قرار دارند که حکومت‌شان، حکومتی ایدئولوژیک است، آن‌هم در شرایطی که آمادگی ندارند از ایدئولوژی خود بگذرند یا به بارتاری انعطافی در شیوه رفتاری خود به وجود بیاورند. بعد از ضربه‌ای که طالبان در ۲۰ سال قبل خورد و در نتیجه سرنگون شد، جامعه افغانستان تحولی اساسی را در خود دید. جوان‌هایی که در همه این سال‌ها در مناطق شهرتشن رشد کردند، ضضایی را تجربه کردند که با فضای مطلوب طالبان تناقض دارد و به همین دلیل تحمل شرایط کنونی برای آنها بسیار دشوار خواهد بود. البته طالبان بعضی از تحرکات تبلیغاتی را انجام می‌دهد، اما در عمل هیچ کاری را انجام نمی‌دهد که باید انذعان کرد جامه جهانی به این مسئله حساس شده است. در واقع «تحصیل دختران»، «حجاب»، «ریش‌گذاشتن» و… و البته حتی گشتار نظامیان و کارمندان سطح بالای اداری دولت گذشته مواردی هستند که نظام بین‌الملل نمی‌تواند از کنارشان به‌راحتی بگذرد که همین شرایط موجب شده جامعه جهانی آمادگی لازم برای به‌رسمیت‌شناختن حکومت طالبان را نداشته باشد. به همین دلیل در شرایط فعلی «همکاری با طالبان» برای دنیا هنوز غیرقابل تصور است. همچنین جمعیتی عظیم نزدیک به ۳۰ میلیون نفر در افغانستان به دلیل خروج سرمایه خارجی‌ها بعد از تغییر و تحولات فعلی دچار بی‌کاری شدند. بنابراین با جامعه‌ای مواجه هستیم که حالت رکود را متحمل شده است. با این توضیح که «رکود» به‌طور طبیعی درآمدها را از بین می‌برد و مردم در تنگنای مالی قرار می‌گیرند. همین مسئله موجب شده نضاد و بحرانی جدی در افغانستان به وجود بیاید؛ چراکه از سویی کشور در تحریم جامعه جهانی قرار دارد. از سویی مردم درآمد ندارند و همچنین حساب‌های بانک‌های افغانستان مسدود شده است. حتی سازمان ملل به دلیل مخالفت کشورهای غربی نمی‌تواند برای تهیه مایحتاج غذایی منابع مالی لازم را از طریق سیستم بانکی به این کشور منتقل کند. این شرایط نزدیک به ۳۰ میلیون افغان را در بحرانی کاملاً جدی فرو برده است. آن‌هم در شرایطی که در ۲۰ سال گذشته زندگی خوبی داشتند و با کمترین دغدغه زندگی می‌کردند. شرح این شرایط نشان می‌دهد هم طبقه روستایی و هم طبقه شهری اکثریت‌شان با بحران مواد غذایی روبه‌رو شده‌اند. در پاسخ به این پرسش که «بحران‌زدایی به چه الزام‌هایی نیاز دارد» می‌توان گفت از یک طرف جامعه جهانی است که آمادگی شناسایی جهره واقعی طالبان را ندارد. در واقع اگر شناسایی کند تجارت افغانستان وارد مسیر کسب درآمد خواهد شد. اما از طرفی فشارهای طالبان روی زنان بسیار زیاد است و اگر این روند مداوم داشته باشد، بسیاری از جمعیت افغانستان به پاکستان و به احتمال زیاد بیسش از یک میلیون نفر هم به ایران مهاجرت خواهند کرد. در چنین موقعیتی جامعه جهانی ضمن اینکه متأسف است از اینکه نمی‌ای از افغان‌ها تحت فشار هستند، اگر حتی قرار به رسمیت نشناختن طالبان دارد، مجوز فعالیت‌های اقتصادی را صادر کند تا از این طریق مردم از فقر مطلق نجات پیدا کنند. افغانستان در حال حاضر حدود ۹ میلیارد دلار در بانک‌های خارج از کشور دارد که این رقم می‌تواند در شرایط فعلی تا حدودی گره‌گشا باشد. حتی اگر بخشی از این پول برای نیروهای طالبان قرار بگیرد، باید این اقدام انجام شود. همچنین باید اجازه همکاری بانکی با کشورهای دیگر را هم بدهند، در واقع فشار را فقط روی فشارهای سیاسی محدود کنند. یعنی جامعه جهانی نباید از گروه عقب‌افتاده، بسیار سنتی و ایدئولوژیک طالبان انتظار داشته باشد مثل دوران «اشرف غنی» یا «حامد کرزای»، عمل کند. این را هم باید در نظر گرفت که بسیاری از کشورها هستند که مانند ۲۰ سال پیش حکومت طالبان در افغانستان، فضای باز سیاسی ندارند، چه برسد به گروهی سنتی، طایفه‌گر، قبیله‌ای، کوه‌نشین، روستایی و… که تکلیف‌شان روشن است. در پایان لازم به توضیح می‌دانم که نظام بین‌الملل به‌هیچ‌وجه نباید اجازه می‌داد طالبان دوباره قدرت‌داری را تجربه کنند. نباید اجازه می‌داد ترامپ و پمپئو، طالبان را به رسمیت بشناسند و همچنین جلوی مانورهای خودپسندانه اشرف غنی را می‌گرفتند. حالا که افغانستان با این شرایط روبه‌رو شده است، فشار این کشور بیشتر روی دوش ایران و پاکستان افتاده است. یعنی برخلاف ۲۰ سال پیش که کشورهایهایی همچون عربستان و قطر طالبان را به رسمیت شمرند، الان فضا در خلیج‌فارس به‌ویژه عربستان و امارات که از پشتیبانان طالبان بودند، عوض شده است و جوان‌هایی روی کار آمده‌اند که رغبتی برای همراهی با گروه‌های سنتی، تندرو و تئوریستی ندارند.